

TANTxTANT

José García Montalvo

Catedràtic d'economia de la UPF

La solució immigratòria

Existeixen múltiples interpretacions sobre l'impacte de la immigració en l'economia espanyola. Una d'aquestes versions és que els immigrants han resolt, i resoldran, tots els problemes econòmics d'Espanya. Fa uns mesos Caixa Catalunya publicava un estudi on es deia que sense els immigrants l'economia espanyola hauria decrescut entre 1995 i 2005. Més del 100% del creixement econòmic s'atribuïa a la immigració. La premsa es va fer eco ràpidament d'aquest estudi, encara que entre la professió el resultat apareixia com a molt exagerat i improbable, i la metodologia utilitzada era clarament inadequada. La publicació de l'Informe Anual del Banc d'Espanya representa tota una galleda d'aigua freda per a aquesta visió exagerada de l'impacte de la immigració. Segons el Banc d'Espanya, que coincideix amb l'informe de l'oficina econòmica del president, l'impacte de la immigració no supera el 20% o 25% de l'explicació del creixement econòmic dels últims anys. És més, segons l'*Informe anual*, la contribució dels immigrants al creixement de la productivitat del treball és negativa.

Alguns analistes també apunten que els immigrants seran capaços de mantenir la demanda d'habitatge per motius demogràfics en 500.000. Però aquesta estimació és irreal. Facin un càlcul molt simple: l'any passat la població es va incrementar en 600.000 habitants. Això voldria dir que l'ocupació mitjana de les noves llars és d'1,2 persones quan la mitjana del conjunt de llars espanyoles és de 2,8. Tenint en compte que els immigrants solen compartir habitatges, que els joves no es poden emancipar fins que es casen (necessiten dos sous per pagar la hipoteca) i que molts divorciats tornen a casa dels pares, qui es pot creure una ocupació mitjana d'1,2 persones? És difícil negar que els immigrants contribueixen significativament a l'economia, però d'aquí que siguin la solució per a tot hi ha un bon tros.